

6) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. 1. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą określoną w zezwoleniu, nie mający prawa do zwolnień, może podwyższać stawki amortyzacji środków trwałych służących do prowadzenia działalności gospodarczej na terenie strefy, przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 4,0, stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 stycznia 1997 r. w sprawie amortyzacji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych (Dz. U. Nr 6, poz. 35 i Nr 14, poz. 78).

2. Podwyższenie stawek amortyzacji może mieć zastosowanie do maszyn i urządzeń zaliczonych do grup 3—6 i 8 Klasyfikacji rodzajowej środków trwałych Głównego Urzędu Statystycznego oraz środków transportu zaliczonych do grupy 7, z wyłączeniem samochodów osobowych oraz innych samochodów o dopuszczalnej ładowności nie przekraczającej 500 kg, przyjętych do prowadzenia działalności gospodarczej na terenie strefy po dniu uzyskania zezwolenia.”;

7) w § 11:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może, po uzyskaniu zezwolenia, korzystać ze zwolnień od podatku, o których mowa w § 5 i 6, albo preferencji, o których mowa w § 9 i 10, z tym że przy ustalaniu liczby pracowników, o której mowa w § 5 ust. 1 pkt 3, uwzględnia się wyłącznie osoby zatrudnione po uzyskaniu zezwolenia.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się także do podmiotów utworzonych w wyniku przekształcenia (podziału, łączenia) podmiotów, które prowadziły działalność gospodarczą na terenie, na którym następnie ustanowiono strefę.”;

8) w § 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot traci prawo do zwolnień od podatku dochodowego, jeżeli w roku podatkowym, w którym z nich skorzystał, lub przed upływem trzech lat, licząc od końca roku podatkowego, w którym zakończył korzystanie ze zwolnień:

1) wystąpią u niego za poszczególne lata zaległości we wpłatach składek na ubezpieczenie społeczne oraz we wpłatach poszczególnych podatków stanowiących dochody budżetu państwa, przekraczające odrębnie z każdego tytułu (w tym odrębnie w każdym z podatków) 3% kwot należnych za te lata; w odniesieniu do podatku od towarów i usług zaległości we wpłatach nie mogą przekroczyć 3% kwoty podatku należnego, lub

2) przeniesie w jakiegokolwiek formie własność składników majątkowych, o których mowa w § 2 ust. 1, z którymi związane były zwolnienia od podatku; nie dotyczy to przeniesienia własności w wyniku przekształcenia formy prawnej, łączenia lub podziału podmiotów, a także przeniesienia własności tych składników majątkowych, w stosunku do których nastąpiło zrównanie sumy odpisów amortyzacyjnych z ich wartością początkową w rozumieniu przepisów, o których mowa w § 9 ust. 1, lub

3) ustaną okoliczności do zaliczania środków trwałych przyjętych do odpłatnego korzystania na podstawie umów najmu, dzierżawy lub umów o podobnym charakterze do składników jego majątku w rozumieniu przepisów, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. c), lub

4) maszyny lub urządzenia, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a), zostaną oddane do prowadzenia działalności gospodarczej poza terenem strefy, lub

5) otrzyma zwrot wydatków inwestycyjnych w jakiegokolwiek formie, lub

6) zostanie postawiony w stan likwidacji, z wyjątkiem przedsiębiorstwa likwidowanego w trybie i na zasadach określonych w przepisach o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych, lub zostanie ogłoszona jego upadłość.”.

§ 2. Podmioty, które uzyskały zezwolenie w okresie dwóch lat od dnia ustanowienia strefy, mogą dokonywać wyboru podstawy zwolnienia od podatku dochodowego na podstawie przepisów obowiązujących w dniu uzyskania zezwolenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*

758

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 września 1997 r.

w sprawie świadczeń dla pracowników, którzy ulegli wypadkom w szczególnych okolicznościach, oraz świadczeń dla osób nie będących pracownikami.

Na podstawie art. 43 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy

i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 36, poz. 206 i Nr 92,

poz. 540 z 1991 r. Nr 94, poz. 422, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 oraz z 1996 r. Nr 24, poz. 110 i Nr 100, poz. 461) zarządza się, co następuje:

§ 1. Świadczenia, o których mowa w rozporządzeniu, przysługują na warunkach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 36, poz. 206 i Nr 92, poz. 540, z 1991 r. Nr 94, poz. 422, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 oraz z 1996 r. Nr 24, poz. 110 i Nr 100, poz. 461), zwanej dalej „ustawą”; nie przysługują jednak te świadczenia, które są przewidziane odrębnymi przepisami z tytułów wymienionych w rozporządzeniu.

§ 2. 1. Osobom, które uległy wypadkowi w okolicznościach, o których mowa w ust. 2, przysługuje:

- 1) renta z tytułu całkowitej lub częściowej niezdolności do pracy,
- 2) jednorazowe odszkodowanie z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

2. Do wypadków uzasadniających przyznanie świadczeń określonych w ust. 1 zalicza się wypadki:

- 1) przy ratowaniu innych osób od grożącego ich życiu niebezpieczeństwa,
- 2) przy chronieniu własności publicznej przed groźącą jej szkodą,
- 3) przy udzielaniu przedstawicielowi organu państwowego lub organu samorządu terytorialnego pomocy przy spełnianiu czynności urzędowych,
- 4) przy ściganiu lub ujęciu osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa lub przy chronieniu innych osób przed napaścią,
- 5) przy wykonywaniu funkcji radnego lub członka komisji rady gminy albo przy wykonywaniu przez sołtysa czynności związanych z tym stanowiskiem,
- 6) przy wykonywaniu funkcji ławnika ludowego w sądzie lub członka kolegium do spraw wykroczeń,
- 7) przy wykonywaniu świadczeń osobistych na cele społeczne lub uczestniczeniu w akcjach społecznych, jeżeli przepisy szczególne przewidują świadczenia w razie wypadku w takich okolicznościach,
- 8) w czasie zajęć szkolnych, zajęć w szkole wyższej lub zajęć na studiach doktoranckich albo w czasie odbywania praktyki przewidzianej organizacją studiów lub nauki,
- 9) przy pracy w Ochotniczych Hufcach Pracy na innej podstawie niż umowa o pracę,
- 10) przy pracy wykonywanej w ramach terapii zajęciowej w publicznych zakładach opieki zdrowotnej,
- 11) przy wykonywaniu bezpośredniej ochrony przed klęskami żywiołowymi,
- 12) przy wykonywaniu funkcji członka komisji powołanej przez organ państwowy lub organ samorządu terytorialnego do przeprowadzenia wyborów lub referendum.

§ 3. Świadczenia określone w § 2 ust. 1 przysługują również:

- 1) osobie, która zapadła na chorobę zawodową w związku z wykonywaniem zajęć lub pracy, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 8 i 9,
- 2) osobie, która uległa wypadkowi lub zachorowała na chorobę zawodową w związku z pracą w warunkach pozbawienia lub ograniczenia wolności.

§ 4. 1. Członkom rodziny osób, które zmarły wskutek wypadków, o których mowa w § 2 ust. 2 i w § 3 pkt 2, przysługuje renta rodzinna i jednorazowe odszkodowanie.

2. Członkom rodziny osób, które zmarły wskutek choroby zawodowej, o których mowa w § 3, przysługuje renta rodzinna i jednorazowe odszkodowanie.

§ 5. 1. Osobom uprawnionym w myśl § 2—4 do renty z tytułu niezdolności do pracy lub do renty rodzinnej przysługują:

- 1) dodatek pielęgnacyjny,
- 2) nieodpłatne świadczenia lecznicze, położnicze i rehabilitacyjne, przedmioty ortopedyczne, protezy i środki pomocnicze

— na zasadach określonych przepisami o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin,

3) pobyt w domu pomocy społecznej,

4) prawo do przysposobienia zawodowego

— na zasadach określonych w odrębnych przepisach,

5) świadczenia określone w art. 23 ustawy, jeżeli osoba uprawniona do renty jest objęta przepisami o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin.

2. Osobom, które nie utraciły całkowicie lub częściowo zdolności do pracy, przysługuje prawo do świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 2, w zakresie niezbędnym do leczenia następstw wypadku lub choroby zawodowej.

§ 6. Świadczenia, o których mowa w § 2—4 oraz w § 5 ust. 1 pkt 1, przysługują od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a osobom objętym przepisami o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin — od kolejowych jednostek organizacyjnych właściwych do spraw rent.

§ 7. W uzasadnionych wypadkach Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych może przyznać świadczenia określone w § 2 ust. 1 osobie, która uległa wypadkowi w związku z wykonywaniem czynności na rzecz jednostki organizacyjnej na podstawie innej niż umowa o pracę albo w związku z wykonywaniem zadań zleconych przez organizacje polityczne lub społeczne, oraz członkom rodziny pozostałym po takiej osobie.

§ 8. Przepisy art. 49 i 50 ustawy stosuje się odpowiednio w sprawach o świadczenia z tytułu wypadków i chorób zawodowych, o których mowa w § 2—6.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie podstawy wymiaru renty z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, świadczeń dla pracowników, którzy ulegli wypadkom w szczególnych okolicznościach, oraz świadczeń dla osób nie będących pracownikami

(Dz. U. Nr 33, poz. 179, z 1977 r. Nr 10, poz. 40 oraz z 1990 r. Nr 71, poz. 418).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 20 września 1997 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*

759

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 września 1997 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia siedzib oraz właściwości miejscowej i rzeczowej urzędów celnych.

Na podstawie art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1994 r. Nr 71, poz. 312, z 1995 r. Nr 85, poz. 427 i Nr 87, poz. 434, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 64, poz. 407 i Nr 80, poz. 498) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 23 maja 1990 r. w sprawie określenia siedzib oraz właściwości miejscowej i rzeczowej urzędów celnych (Dz. U. Nr 37, poz. 212 i Nr 87, poz. 508, z 1993 r. Nr 6, poz. 32, z 1994 r. Nr 2, poz. 11, z 1995 r. Nr 94, poz. 469 oraz z 1996 r. Nr 75, poz. 361) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

- a) w pkt 19 kropkę zastępuje się przecinkiem,
- b) dodaje się pkt 20 w brzmieniu:
„20) Urząd Celny w Olsztynie.”;

2) w § 2:

- a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) Urząd Celny w Gdańsku — gminy miejskie: Gdańsk, Czarna Woda, Pruszcz Gdański, Skórcz, Starogard Gdański, Tczew oraz gminy: Cedry Wielkie, Gniew, Kaliska, Kolbudy Górne, Lubichowo, Morzeszczyn, Osieczna, Osiek, Pelplin, Pruszcz Gdański, Przywidz, Pszczółki, Skarszewy, Skórcz, Smętowo Graniczne, Stara Kiszewa, Starogard Gdański, Subkowy, Suchy Dąb, Tczew, Trąbki Wielkie i Zblewo z obszaru województwa gdańskiego i obszar województwa elbląskiego, z wyłączeniem gminy miejskiej Braniewo oraz gmin: Braniewo, Godkowo, Kisielice, Lelkowo, Młynary, Orneta, Pieniężno, Płoskinia, Susz i Wilczęta,”

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

- „5) Urząd Celny w Białymstoku — obszar województw: białostockiego, łomżyńskiego i suwalskiego, z wyłączeniem gminy miejskiej Giżycko oraz gmin: Banie Mazurskie, Budry, Dubeninki, Giżycko, Gołdap, Mikołajki, Po-

zezdrze, Ruciane-Nida, Ryn i Węgorzewo,”

c) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

- „13) Urząd Celny w Warszawie — obszar województw: ciechanowskiego, radomskiego, warszawskiego i ostrołęckiego, z wyłączeniem gminy Rozogi, oraz gmina miejska Mińsk Mazowiecki i gminy: Dębe Wielkie, Dobrze, Jadów, Łochów, Mińsk Mazowiecki, Poświętne, Sadowne, Stanisławów i Strachówka z obszaru województwa siedleckiego,”

d) po pkt 15b dodaje się pkt 15c w brzmieniu:

- „15c) Urząd Celny w Olsztynie — obszar województw: olsztyńskiego oraz gmina miejska Braniewo i gminy: Braniewo, Godkowo, Kisielice, Lelkowo, Młynary, Orneta, Pieniężno, Płoskinia, Susz i Wilczęta z obszaru województwa elbląskiego, gmina Rozogi z obszaru województwa ostrołęckiego oraz gmina miejska Giżycko i gminy: Banie Mazurskie, Budry, Dubeninki, Giżycko, Gołdap, Mikołajki, Pozezdrze, Ruciane-Nida, Ryn i Węgorzewo z obszaru województwa suwalskiego,”;

3) w § 3:

- a) w pkt 19 kropkę zastępuje się przecinkiem,
- b) dodaje się pkt 20 w brzmieniu:
„20) Urząd Celny w Olsztynie — transportem kolejowym, lotniczym oraz w ruchu drogowym.”

§ 2. Sprawy wszczęte i nie zakończone przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia są załatwiane przez dotychczas właściwe, miejscowo i rzeczowo, urzędy celne.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *w. z. H. Wasilewska-Trenkner*